

1787.

DECAS
Theſium Illuſtrium,

Ex Philosophiâ naturali,

In illuſtri Wittembergensi,
Quam

PRÆSIDÈ

Viro plurimum Reverendo, Amplissimo atque
Excellentissimo,

DN. CONSTANTINO Ziegler/

S.S. Theologiæ Licent. ac Physicæ Prof. Publ.
ordinario, celeberrimo,

Dn. Praeceptore & Fautore suo summè colendo,
publico Doctorum examini
proponit

M. JOHANNES KEMMELIUS,
Leuchoviâ Hungarus.

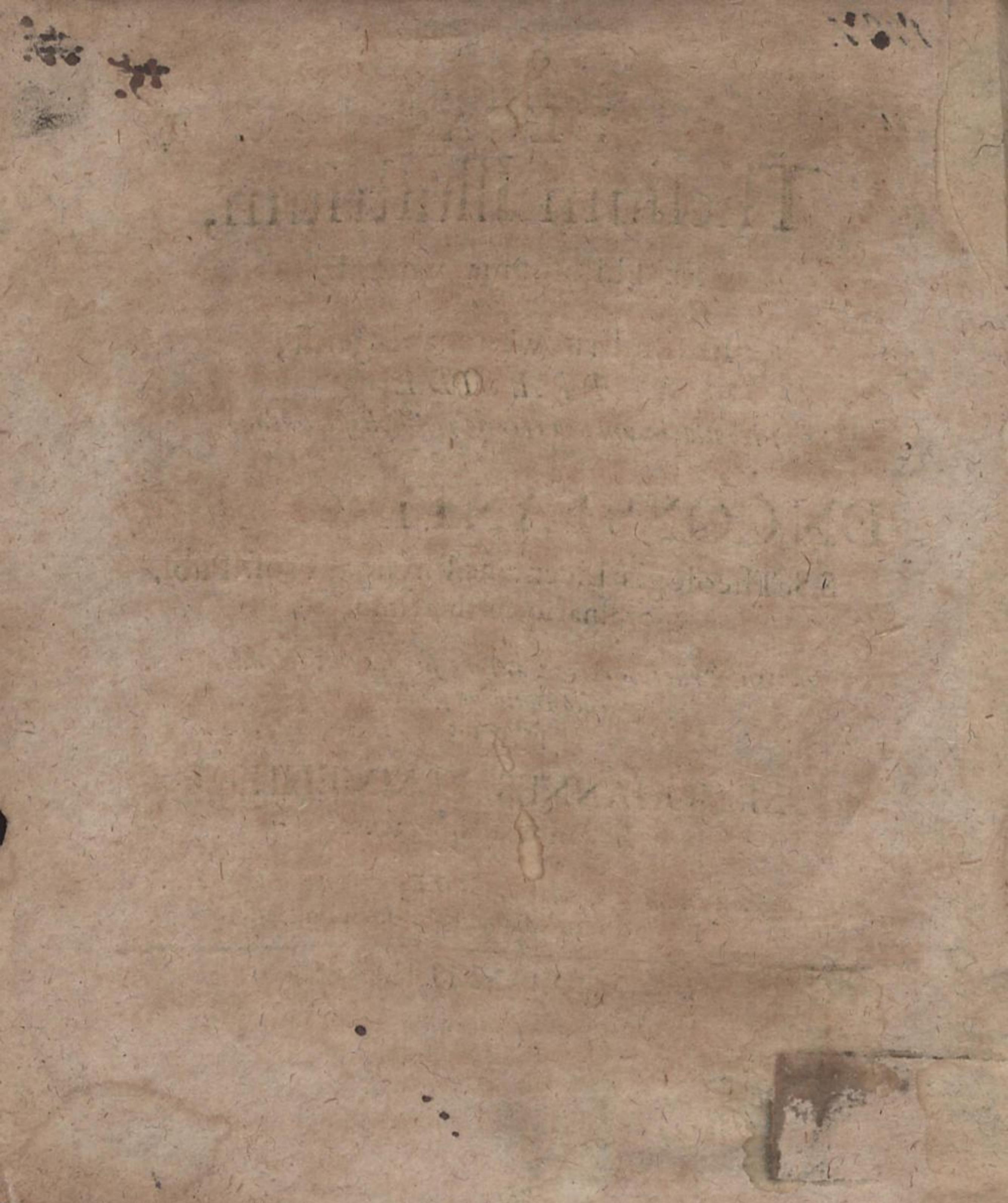
Ad Diem 27. April. A.O.R. cIc Ic LIX.
In Acroaterio Majori, Horis matutinis.

Literis JOHANNIS HAKEN.

Hist. nat.

520^{A.}, 56.

d
The 100

I.

Oreditur rectius Philosophia Naturalis, à Causis corporis naturalis, per quas corpus naturale constituitur & cognoscitur, quam à Principiis illis Peripateticis, falsis, alienis, & inexplicabilibus: quippe quæ partim in eâ nullam merentur sedem, ut privatio; partim purum sunt Ens rationis, & putum quorundam hominum figmentum, ut Materia prima. Contra Aristotelicos omnes. Roderic. de Arriaga, Franciscum Bonæ Spei. Ildefons. de Pennafiel, Lemandet, Svarez, Abra de Raconis, Gilbertum ab Isendorn, & alios.

II.

Sapienter & prudenter Natura tota quicquid agit, agit; adeoq; tota appetit suum finem, tota etiam cognoscit suum finem: Omnia autem quæcunque facit, propter hominem facit, homo propter Deum. Contra Non-Neminem. Vid. defens Syn. Sperl. c. 4. p. 605. seq.

III.

Monstrorum theoria omnino ad Physicam spectat. falso autem vulgo & ineptè Monstrum definitur, quod sit Effectus naturalis, à rectâ & solitâ dispositione secundum speciem degenerans. Rectius quod sit effectus naturalis, cum insigne deformitate à causa efficiente & aberrante productus. Illud autem ad pulchritudinem universi ne quicquam facit. Cont. Conymb. l. 2. c. 9. qu. 6. art. 2. Conf. Sperl. Iustit. lib. I. c. 9. p. 237. & 280.

IV.

Fatum Stoicum, stultum est ac brutum; pro quo laudamus Theologicum, commendamus Astrologicum, & acceptamus Physicum. Vid. Sperl. c. 10. p. 283.

V.

Speciem aliquam periisse in mundo, quicunq; dicit, natu-

ram

ram totam evertit; quippe cùm nihil, quod ad naturæ integratatem spectat, antè quām tota pereat natura, perire potest. Et quemadmodum Specierum nulla interiit; ita de novo originatur nulla, nec earum aliqua imperfecta dicenda est.

V.

Dari aquas supracœlestes, cœlum undiq; ambientes, veras ac naturales aquas, subcœlestibus homogeneous, ac propter certum finem factas, sensu quidem & ratione demonstrari nequit; ex Scripturâ tamen quòd sint, & quid sint, satis intellegimus. Fusiis de hâc re lege B.D.Meisn. in Phil. Sob. se^ct. 3. quæst. 3.

VII.

Cœlum corpus simplex est, constans materia simplici & formâ, cuius Affectiones sunt: Quantitas egregia, subtilitas perspicuitas, invisibilitas, immobilitas incorruptibilitas, & occultâ influentia. Contra Zabarell. de nat. cœl. c. 2. & alios.

IX.

Solcm inortu, Festô Paschatos, tripudiare, experientia rustica est & fallax; saepius enim contrarium evenit, ut tale tripudium in festo Paschatos non animadvertisatur. Imò aliis temporibus & autumnalibus diebus Sol subsilire videtur. E. Festum Paschatos toties erit, quoties Sol videtur tripudias re. Rectissime!

IX.

Elementa corpora esse simplicia, à Deo in primâ mundi creatione producta, sub cœlo contenta, & ad integratatem mundi atque mistorum constitutionem facientia, ut certum supponimus: ea autem pura in mundo existere, vel prout in mundo sunt, mista esse, vel etiam inter se transmutari posse, in totum negamus. Contra Aristotelicos.

X.

Habent suas etiam Qualitates Elementa, & accidentia à formis emanantia, & actionibus ac passionibus inservientia levitatem nempe & gravitatem, subtilitatem & crassitatem, caliditatem, frigiditatem, humiditatem & siccitatem. Illæ autem non sunt formæ ipsæ, sed à formis. Vid. Inst. Sperl. l. 4. q. 4. 2. 3.

88 (o) 88